

25. søndag efter Trinitatis d. 18. november 2018

Salmer:

745: Vågn op og slå på dine strenge

331: Uberørt af byens travlhed

277: Herre, når din time kommer

318: Stiftet Guds søn har på jorden et åndeligt rige

Prædikentekst: Lukasevangeliet 17,20-33

Da farisæerne spurgte Jesus, hvornår Guds rige kommer, svarede han: »Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det; man vil heller ikke kunne sige: Se, her er det! eller: Se dér! For Guds rige er midt iblandt jer.« Men han sagde til disciplene: »Der skal komme dage, da I vil længes efter at se blot én af Menneskesønnens dage, men I skal ikke se den. Man vil sige til jer: Se, dér er han! eller: Se her! Men gå ikke derhen, og følg ikke efter. For som lynet lyser fra den ene ende af himlen til den anden, når det lyner, sådan skal Menneskesønnen vise sig på sin dag. Men først skal han lide meget og forkastes af denne slægt. Og som det var i Noas dage, sådan skal det også være i Menneskesønnens dage: De spiste og drak, giftede sig og blev bortgiftet lige til den dag, da Noa gik ind i arken, og syndfloden kom og udslettede dem alle. Eller som i Lots dage: De spiste og drak, købte og solgte, plantede og byggede; men den dag, da Lot forlod Sodoma, regnede ild og svovl ned fra himlen og udslettede dem alle. På samme måde skal det være den dag, da Menneskesønnen åbenbares. Den, som den dag er oppe på taget og har sine ting nede i huset, skal ikke gå ned og hente dem, og lige så lidt skal den, der er ude på marken, vende hjem igen. Husk på Lots hustru! Den, der søger at redde sit liv, skal miste det, men den, der mister det, skal vinde det.

”Hvornår kommer Guds rige egentlig?” Det er ikke et dumt spørgsmål, som farisæerne stiller. De ved, at Guds rige er vigtigt. De venter på det, for det venter på dem engang der ude i fremtiden. Hvornår mon det kommer? De vil gerne være klar. De vil gerne kunne tyde tegnene rigtigt. De vil bare gerne vide besked og regne det hele ud.

Farisæerne har lige set Jesus helbrede ti spedalske. Et tydeligt tegn på, at Jesus er noget helt særligt. Men de er langt fra sikre på, at Jesus er den frelser, de venter på, selvom han da gør specielle ting.

Så Jesus afbryder deres optagethed og spekulationer af at tyde tegn, og forstå, hvornår Guds rige kommer og siger til dem. "Guds rige er midt i blandt jer." Det kommer ikke engang i fremtiden. Det er lige nu og her. I nutiden. Lige foran deres øjne. Med andre ord siger Jesus: "se på mig, jeg er lige her. Guds rige er kommet nær i mig. Se, hvordan dæmonerne drives ud og det onde rige mister magt, se, hvordan de blinde kommer til at se, de lamme går, de spedalske bliver rene, døve hører, døde står op og evangeliet forkyndes for fattige." Guds rige er lige der, det er der, hvor Jesus Kristus er og virker. I nutiden lige for øjnene af farisæerne, hvis de ellers vil se.

Men til disciplene, som i højere grad har forstået, at Guds rige er kommet nær i Jesus, i nutiden, da har Jesus et andet budskab. For dem løfter han sløret for, at han en dag også kommer igen. At han både er den som *er* i nutiden og den, som *kommer* engang i fremtiden. Guds rige er både i nutiden og i fremtiden. Guds rige brød igennem i Jesus, der var tegn på, at han var Guds søn, men alligevel ikke så tydeligt og klart, at alle indså det. En dag kommer han igen og så skal det blive tydeligt for enhver, hvem han er. Og så gælder det om at have tro for at kunne blive en del af det evige Guds rige.

Hvad med i dag? Hvad med os, som lever i mellemtiden mellem Jesu første komme og hans genkomst. Hvordan skal vi forstå det med Guds rige? Hvordan virker det i verden i dag?

Det har der i kirkens historie været en del forskellige meninger om. Nogle har ment, at Guds rige var et konkret område. Måske kirkens område. Der, hvor troen vandt frem. Eller den vestlige kristne verden. Når de vestlige lande udbredte deres tro og tænkemåde i verden, nogle gange gennem magt og erobringer, så vandt Guds rige frem.

Andre igen har ment at Guds rige ikke var et konkret fysisk område, men nærmere et åndeligt område. Det var der, hvor evangeliet blev forkyndt og hvor Helligånden virkede. Kort sagt, Guds rige var der, hvor Gud havde et åndeligt herredømme over mennesker. Det kunne være i kirken, men den sande kirke var usynlig, så det var svært at vide, hvor Guds rige præcis var.

Andre snævrede det lidt mere ind. Guds rige var nådens og fredens herredømme i den enkeltes hjerte. Så Guds rige var i hjerterne, i de hjerter, som var fyldt med nåde og fred fra Gud, og man blev en del af Guds rige, når man oplevede den nåde og fred i hjertet. Altså, når man havde en bestemt oplevelse.

Andre har ment, at Guds rige er der, hvor de gode værdier og dyder hersker. Som sandhed, retfærdighed, skønhed og kærlighed. De er alle egenskaber ved Gud. Så når vi møder dem i verden, er det så ikke tegn på, at vi ser Guds rige der? På den måde kan vi se Guds rige, når vi går på et kunstmuseum og ser skøn billedkunst. Eller når vi i filosofien søger sandhed. Eller når vi ser to mennesker, der elsker hinanden. Eller når vi på forskellige baner kæmper for mere retfærdighed i verden. Eller når vi er til en koncert med Poul Krebs, Justin Bieber eller en klassisk symfoni. Mærker vi så ikke en flig af Guds rige der, selvom det på en måde ikke har så meget med Gud at gøre?

Andre igen har ment, at det var der, hvor de fattige og udstødte blev hjulpet. Guds rige blev udbredt der, hvor mennesker blev sat fri af fattigdom og af alle de magter og strukturer i samfundet, som binder dem. Guds rige er der, hvor mennesker i stedet oplever velstand og selvbestemmelse.

Så der er mange meninger om, hvad Guds rige er.

Jeg er ved at læse den her bog. Charlotte Rørths bog ”Jeg mødte Jesus”. En af de første sætninger i den er: ”Jorden vil gå under, og kun de, der tror, vil reddes. Og du skal fortælle det til alle.”

Sådan kommer en lille spansk kvinde farende hen og siger til journalisten Charlotte Rørth en aften i Spanien for 10 år siden. Det bliver starten på nogle vilde oplevelser, hvor Charlotte Rørth i nogle syn ser Jesus Kristus stå levende foran hende. Det forandrer hendes liv. Hun var en helt normal kulturkristen, som ikke havde beskæftiget sig særlig meget med Gud og tro. Men nu bliver hun tvunget til at forholde sig til og forstå sin oplevelse. Jeg er ikke færdig med bogen endnu, men den virker til at være værd at læse lige meget hvad, man tænker om Gud og tro.

Den spanske kvindes ord og Charlotte Rørths oplevelser sætter meget godt fokus på det, som er på spil i dagens prædiketekst. Jesus er den, som er, og den, som kommer. Han er nutidig og fremtidig. Jesus viser sig for den danske journalist, ligesom han viser sig i drømme for muslimer rundt om i verden. Det var ikke kun i disciplenes nutid, at han var, men også i vores nutid. Jesus er levende, også i dag. Han er helt til stede i vores tid. Og så lader han den spanske kvinde sige til Charlotte Rørth, at jorden går under, og det er vigtigt at tro for at blive reddet. Jesus kommer også igen. Hans rige er fremtidigt. Det handler om at holde sig vågen. Det handler om at være klar.

Dermed bliver vores tid, vores liv her i Vinderslev, Nørskovlund, Hinge, Pederstrup, Frausing eller Mausing, dermed bliver det ikke til en eller anden kedelig mellempriode mellem Jesu første og andet komme. Nej, han lever i dag, han er helt nutidig, og Guds rige er ikke kun noget fortidigt eller noget, som kommer en dag. Nej, det har med vores liv at gøre. De mange bud på, hvad Guds rige er, som vi hørte før, rammer ikke helt plet.

Guds rige er nemlig der, hvor Jesus har magt og autoritet. Det kom til vores verden *i ham* og har altid *med ham* at gøre.

Så det er ikke et bestemt fysisk afgrænset område. For Jesus kan have magt i kirken, men så sandelig også mange andre steder end i kirken. Han kan vise sig for kulturkristne danskere i Spanien eller for muslimer i drømme og kalde dem til at følge sig, selvom de bor langt væk fra kirken og vestlige landes gamle kristendom. Guds rige har godt nok med sandhed, retfærdighed, skønhed og kærlighed at gøre, men kun, når de værdier og dyder fører mennesker nærmere Kristus. Guds rige har godt nok noget med nåde og fred i vores hjerter at gøre, men det vil slet ikke begrænse sig til vores hjerter, det vil indtage hele vores liv. Og det fører ikke altid en bestemt oplevelse med sig. Guds rige ønsker godt nok at mennesker skal blive sat fri fra de strukturer i samfundet, der binder dem, men i Guds rige er vi netop bundet til noget andet. Til Kristus.

For Guds rige er netop der, hvor Jesus har magt og autoritet. Vi kan ikke se, hvor Guds rige er. Men der, hvor mennesker følger Jesus og lader ham have magt og autoritet i deres liv, vil det kunne ses. For så vil vi sprede en duft af Guds rige i vores verden.

Det sker, når vi lytter til Jesu ord i Bibelen i stedet for alle de mange andre, måske endda os selv, som vil gøre os kloge på, hvordan vi skal forstå verden. Vi spreder Guds rige, når vi lader tilgivelse, tålmodighed og taknemmelighed herske i vores liv i stedet for uforsonlighed, stress og at tage alt for givet. Vi gør mennesker nysgerrige på Guds rige, når vi giver af vores rigdom i stedet for at spare mere op. Når vi ikke hele tiden kæmper for at få værdi og anseelse i andres øjne, men lader Guds kærlige blik på os være nok.

Så Guds rige er her midt iblandt os, for Jesus er stadig, lever stadig og ønsker at være magt og autoritet i menneskers liv, i vores liv. Når vi samles i kirken om søndagen eller i kristne fællesskaber i løbet af ugen, så er det for at de små dele af Guds rige må mødes. Må blive forbundet og støtte hinanden i at lade Jesus have magt og autoritet i livet.

For det kommer ikke af sig selv. Det kræver, at vi støtter hinanden. At vi bærer hinanden. At vi lader fællesskabet og andre mennesker have taleret i vores liv, så vi ikke farer vild.

Ellers bliver vi let optaget af de meget dagligdags ting. Som at spise og drikke, at gifte sig, at købe og sælge, at plante og bygge. Det er netop de ting, som mennesker ifølge Jesus er optagede af den dag, han kommer igen.

De dagligdags ting er fine og vigtige. Vi er skabt med evner, som vi skal bruge. Vi skal passe på vores kroppe, spise og drikke. Vi skal indgå i relationer, få venner og familie. Men som den gamle spanske kvinde sagde til Charlotte Rørth: ”Jorden vil gå under, og kun de, der tror, vil reddes. Og du skal fortælle det til alle.”

Derfor er troen vigtig. Derfor er det vigtigt at Jesus har magt og autoritet i vores liv. Derfor er det vigtigt, at vi som dele af Guds rige også lader troen få synlige konsekvenser i vores liv. På den måde kan andre nå at få Jesus som herre og frelser, inden han kommer tilbage for at dømme og oprette det evige rige.

Og det er netop i dagligdagen, at Guds rige kan bryde igennem i vores liv og blive synligt. Når vi spiser og drikker sammen i det kristne fællesskab, og måske endda husker at synge et bordvers eller takke Gud for maden. Eller når vi spiser og drikker sammen med dem, som de færreste gider invitere på mad. Eller når vi planter træer og dyrker haver, som minder mennesker om skaberværkets skønhed og den Gud, der står bag. Eller når vi bygger kirker eller fællesskaber, hvor mennesker kan møde Gud. Eller når vi køber og sælger og tjener penge, som vi gavmildt deler til Guds riges arbejde. Så holder vi troen i live til den dag, Jesus kommer igen. Så lader vi ham have magt og autoritet i vores liv, så længe vi lever her på jord. Så er vi med til at Guds rige udbredes og andre mennesker bliver nysgerrige på Kristus. På ham, som er lige her i vores nutid, og som en dag i fremtiden, når han kommer igen, vil have al magt og autoritet over alle mennesker for evigt.